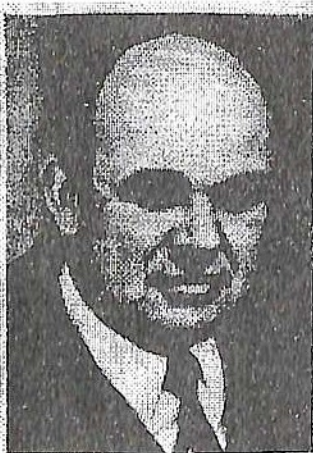

Ювіляру присвячується...

25

Вони очолювали будівельний факультет

Будівельний факультет Київського інженерно-будівельного інституту, а нині Київського державного технічного університету будівництва і архітектури був заснований в 1930 році. За цей час факультет підготував понад 15 тисяч інженерів-будівельників.

Щоб виховати, вивчити молодого спеціаліста-будівельника треба віддати багато знань, зусиль, емоцій-ного напруження. Саме з цього боку особливо багато працюють керівники факультетів, їх декани.

За час існування факультету деканами тут працювали 13 чоловік. Так, В.Є.Ярошенко очолював факультет з самого початку його становлення з 1930 по 1933 р.р., Д.В.Вайнберг з 1933 по 1937 р.р., Ф.І.Фурсов наступні кілька років - по 1939 рік. Перед війною та після неї деканом будівельного був М.А.Гришпан, понад 10 років працював деканом (1945-1956 р.р.) Л.П.Поляков, Г.Г.Влайков - в 1956-57 роках, кілька разів очолював будфак І.П.Ситнік (1957-58, 1961-64 р.р.). До цього списку входять ще С.О. Анфімов (1959-61 р.р.), С.О.Слюсаренко (1964-70 р.р.).

Але такого рідкісного ювілею як у Леоніда Тихоновича Шкельова ще не було.

Д

Обладатель звучных
Степеней и званий,
Автор книг научных
И других изданий...

Е

В Университете
Каждому известен
И на факультете
ОН и прям, и честен

К

Так уж воспитали,
Что в трудах потел,
Верен ОН морали
И благим идеям.

А

Занят так, что нету
Отдыха минуток.
К кадрам факультета
Бережлив и чуток.

Н

Раз о перспективе
Есть ЕГО забота,
В нашем коллективе
Спорится работа

Л

К каждому студенту
Справедлив и строг ОН,
К выпуска моменту
Чтоб усвоил много.

Е

Чтоб студенты сдали
Все по сопромату,
Требует, чтоб знали
Все три постулата:

О

Что "была бы пара
А момент найдется".
Что лишь там "где тонко-
только там и рвется".

Н

Что всего лишь "временны
Все сопротивленья"
И пройдут экзамены
Всем на удивленье.

И

Все ль о НЕМ сказали ?
Нет ! Еще мы знаем -
Есть ЕГО медали
Сторона иная:

Д

Славный ссыльнин ОН,
Не сухарь никчемный.
Водит ОН машину
Марки "иноземной".

Ш

ОН не знает скуки,
Мастерит немощко.
Помогают внуки:
Дима и Антошка.

К

Посудите сами -
Мастер - не иначе:
Личными руками
ОН построил дачу.

Е

Знаем, что бывает
Отпуск, выходные...
И тогда всплывают
Качества иные.

Л

Манит ЕГО что-то
Пробродить в лесочке,
Тихая охота -
Ягодки, грибочки...

Е

Любит ОН, известно,
В обществе хорошем
Про березы песню,
Песню про Алену...

В

Имя человека
Называть не стану -
Ровно четверть века
ОН у нас деканом !

Сувора вимогливість, батьківська мудрість.

В ці лагідні і привітні, прикрашені різнобарв'ям розквітної природи дні літа студенти, науково-педагогічний колектив, громадські організації нашого університету будівництва і архітектури відзначили знаменну подію - 25 років перебування на посаді декана найбільшого будівельного факультету професора Леоніда Тихоновича Шкельова.

Всі ці роки ширилася слава факультету і університету, розвивалися найкращі традиції української науки в галузі будівництва, зростав науковий і педагогічний потенціал, примножувались творчі здобутки колективу. Понад 8,5 тисяч висококваліфікованих інженерів і науковців - кандидатів і докторів наук - отримали пугівку у життя із рук свого декана. Адже найщасливілі і хвилюючі хвилини кожного року з цих 25 для Леоніда Тихоновича - це акт вручення дипломів славного ВУЗУ. Понад 600 вихованців будівельного факультету із 67 країн світу з теплою і вдячністю згадують свого наставника і вчителя. Випускники Леоніда Тихоновича складають авангард вітчизняного будівництва, виспадають у вузах України, входять до найвищих еталонів державного керівництва, представляють виборців у Радах всіх рівнів.

Багато часу і великого емоційного напруження вимагає робота по керівництву таким великим і складним механізмом як факультет. Професор Л.Т.Шкельов поєднує її з високоєфективною учбово-виховною і плідною науковою діяльністю. Він очолює кафедру опору матеріалів, готує науковців у галузі механіки твердого деформованого тіла, є автором багатьох друкованих наукових праць.

І Батьківщина неодноразово відзначала його професійну діяльність високими нагородами. Напрочуд вдало поєднуються у Леоніда Тихоновича професійна діяльність з громадською меживністю. Без перебільшення його можна визнати рушійною силою суспільного життя факультету і університету, особливо у профспілці. Будь-яка позиція профкому чи

профбюро підхоплюється деканом. Історія останніх 25-ти років не знала випадку, щоб він відмовив у підтримці чи допомозі, не взяв участі у заходах чи акціях профспілки. Особистим прикладом Леонід Тихонович надихає адміністрацію факультету наслідувати кращі традиції у справі захисту інтересів членів трудового та студентських колективів.

А головне в особистості декана - це людяність. Сувору вимогливість керівника гармонійно поєднується з глибокою повагою до співробітників і студентів, величезна батьківська мудрість вдало співіснує з іскристим гумором, жорстка принципиовість не виключає розуміння слабостей людських і бажання словом і ділом підтримати та допомогти у складних життєвих ситуаціях. Саме цим здобув він незаперечний авторитет, шану і повагу в колективі.

Зичимо Вам, Леоніде Тихоновичу, Людині з великої Літери, Людині-легенді в історії будівельного факультету найміцнішого здоров'я, величезної творчої і життєвої наснаги, особистого щастя, благополуччя.

Будьте з нами ! В єдності - наша сила !

За дорученням колективу КДТУБА:
М.ВАСИЛІВСЬКИЙ,
голова профкому вузу,
О.ФРОЛОВ,
член профкому факультету.

Вітали вчителі і учні

3 червня у великому залі Вченої ради зібрався "бомонд" нашого "альма матер" і еліта вітчизняного будівництва з приводу незвичайного. За авторитетним свідченням шановного ветерана Г.А.Сарагчі, що 20 років був деканом факультету АБВ, стався рекорд для столиці України. Виповнилось 25 років, як найбільший факультет - будівельний - очолює професор Леонід Тихонович Шкельов. Відбувалось все начебто традиційно - звіт винуватця урочистостей, виступи присутніх, позитивна оцінка діяльності ювіляра ректором. Але головним враженням, що залишилось, було відчуття надзвичайної теплоти, людяності і ... єдності. А об'єднували присутніх відданість загальній професійній справі, патріотизм, глибока шана і любов до Декана; гордість за недаремно прожиті літа.

Виступали вчителі - декан В.М.Смирнов, завідувач кафедрою металевих і дерев'яних конструкцій

В.О.Пермяков, багаторічний член ДЕКУ О.І.Шумицький, гордість нашого колективу - професор і композитор М.М.Жербін, заступник декана А.М.Станкевич, - і учні - помічник президента будівельної корпорації "Укрбуд" В.Б.Шпак, генеральний директор

Почесну нагороду вручено !

Фото О.Фролова

"Київреконструкції" А.М.Кльон, полковник української армії С.Носиков, колишні секретарі комсомольської організації будівельного факультету - зараз

головний інженер комбінату управління справами Верховної Ради України В.І.Анін, заступник голови корпорації "Укргропромбуд" П.П.Малогоулко.

Привітали Л.Т.Шкельова державні мужі - заступник голови міської адміністрації І.А.Фоменко, виконуючий обов'язки голови Залізничної райадміністрації І.П.Сидоров, начальник управління Міністерства освіти П.М.Куліков, який вручив ювілярові почесну нагороду - знак "Відмінник вищої освіти", директор флагману будівельної науки - науково-дослідного інституту будівельного виробництва В.С.Балицький та ін.

Виступи були емоційні й урочисті, в міру офіційні і жартівливі, але всі схвилювані і спільні в одному - 25 років, що пройшли, продовжили і розвинули традиції будівельного факультету, університету в цілому. Відійшли кудись негаразди сьогодення і

Згадували героїчне минуле

Річниця цієї великої героїчної події - Перемоги над фашизмом - це почуття гордості, виконаного обов'язку в ім'я свого народу, але одночасно й гіркота втрат, поразок. Передчасно ідуть з життя ветерани війни... В цьому році померли дорогі серцю побратими Володимир Ілліч Биков, Микола Сергійович Канока, Володимир Федорович Дуденков, Юрій Іванович Беляков. Вічна їм слава і пам'ять!

Підготовка до проведення 52-ї річниці з дня перемоги над фашизмом трохи пожвавила діяльність ветеранів війни й трудівників тилу по пропаганді героїчного минулого нашого народу у військові роки.

В переддень свят бойові фронтовики Г.І.Тичина, П.С.Єресько, М.Ф.Євстифєєв, І.О.Пашков, В.О.Шляховий, І.Д.Безпалій і ін. в студентських групах, підрозділах викладачів і співробітників університету провели бесіди про героїчні подвиги.

Треба віддати належне беззмінному керівнику Ради ветеранів професору С.О.Спосаренку. Ця добра, чуйна людина, попри свій вік, фізичну стомленість, безкорисливо, до останку віддається виконанню свого громадянського обов'язку.

Напередодні свята Перемоги біля Пам'ятного знака загиблим під час війни відбувся мітинг ветеранів і співробітників. Тепло й щиро з Днем Перемоги поздоровив всіх ректор А.М.Тугай. Ветерани поклали до Пам'ятного знака квіти і до Дошки пам'яті загиблим студентам і викладачам під час війни.

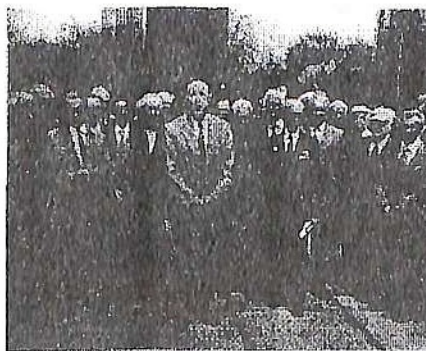
В цей день відбувся урочистий "фронтівий" обід на території військової кафедри. Фронтівики в приємній обстановці за святковим столом пригадували минуле, слухали дорогі серцю фронтіві пісні.

Фронтівиків вітали і військовий комісар Залізничного району Києва полковник А.В.Протасенко, голова районної Ради ветеранів А.М.Коваленко. Щиро, по-синовньому виступив перед учасниками війни і начальник військової кафедри П.В.Герман.

Хочеться ще підкреслити, що попри складним фінансовим обставинам в університеті, ректор знайшов можливість матеріально заохотити всіх ветеранів війни і тилу.

Ми вдячні ректорату, керівництву військової кафедри, військомату за надану нам допомогу.

О.Тронін,
заступник Голови Ради ветеранів
університету

На знімку: під час мітингу
Фото В.Погорельчука

Дорогі серцю пісні

Поздоровити ветеранів від клубу інституту прийшов доцент П.П.Чеверда, що виконав дуетом з професором В.Є.Михайленком пісню "Скажіть девушки", з викладачем права, ветераном війни П.С.Єреськом заспівали вони пісню "Зірочки сяють". Приємно було послухати в його виконанні сольний номер "Ніч, яка місячна". Класичні пісні зазвучали тоді у виконанні учасниці оперної студії Али Глухенької разом з українською піснею "Ой, не світи, місяченьку" та ін. З захопленням слухали ветерани і свого товариша-ветерана війни Павла Семеновича Єреська, юриста університету, викладача права. Його репертуар складався з військових пісень: "Прощай, любимый город", "На позиції девушка...", та українських пісень. Але коли військову пісню "Катюша" заспівав студент підготовчого відділення Чу Гудей з Китаю, то у багатьох на очах з'явилися сльози...

На знімку: дорогі серцю фронтіві та українські пісні у виконанні юрисконсульта П.С.Єреська, доцента П.П.Чеверди. Акомпанує професор консерваторії В.О.Мальцев.

Фото В.Погорельчука

Вітали вчителі і учні

(Продовження. Поч. на 2 стор.)

панували впевненість і оптимізм, віра та злагода, море квітів і щирих посмішок.

А потім була частина неофіційна - невимушені бесіди і дискусії, а головне - спогади, спогади, спогади...

І лише одного жаль - що цього не бачили і не чули сьогоднішні студенти. Для них це був би найкращий урок відданості професії, суспільству, державі.

А.Станкевич,
О.Фролов,
заступники декана будівельного факультету

Архітектор і його епоха.

М.Щеглова,

аспірантка кафедри основ архітектури

Інтерв'ю з Віце-президентом Академії архітектури України, доктором архітектури, професором В.І.Єжовим напередодні 70-річчя!

Кожний ювілей для людини - це привід для того, щоб зазирнути в майбутнє і підвести підсумок прожитим рокам, щоб проаналізувати зроблене, та що слід зробити. І коли ця ювілейна дата - 70, а ювіляра добре знають не тільки на Україні, а й за її межами, про це слід сказати особливо.

Наша розмова з Валентином Івановичем Єжовим відбулась в його творчій майстерні. Чудові макети і численні проекти на стінах створювали якусь особливу атмосферу не холодного і бездушного сучасного офісу, а справжньої "архітектурної фабрики ідей", атмосферу творчості. Не випадково і всі питання стосувалися в тій чи іншій мірі творчості, творчого шляху і ролі архітектора в суспільстві.

- Шановний Валентине Івановичу, як розпочався Ваш творчий шлях архітектора?

- Дитинство моє пройшло в селі Кошесеве поблизу Суздаля. Знайомство з чудовими ландшафтами, поїздки «по золотому кільцю», любов до малювання, передана від батька, нарешті, захоплення малюванням в шкільні роки - все це зумовило вибір майбутньої професії і всього життя. В 1944 році я вступив до архітектурного факультету Київського інженерно-будівельного інституту. Тут я в повній мірі отримав можливість вивчати пам'ятки архітектури, малювати і творити. Саме в КІБІ відбулись пам'ятні зустрічі з відомими архітекторами Вербицьким, Карасиком та іншими.

- Валентине Івановичу, в 1949 році сталінський стипендіат В.І.Єжов після закінчення інституту з червоним дипломом був рекомендований до аспірантури. Як трапилось, що замість цього Ви вирішили зайнятися безпосередньо будівництвом, певний

час працювали в Севастополі майстром і прорабом?

- Після закінчення інституту встало питання: що робити далі? Дійсно, після закінчення інституту я був направлений до аспірантури Української академії архітектури, де директором був головний архітектор міста Власов. Він сказав, що для архітектора дуже важливо набути досвіду, і порадив, перш ніж йти до творчої аспірантури, попрацювати, краще прорабом на будівництві, щоб мати уявлення, як будується дім. Від Міністерства освіти я був направлений до Севастополя, який швидко відбудовувався після війни. До речі, мій вчитель Вербицький позитивно сприйняв таке моє рішення зайнятися будівельною практикою, вважаючи, що тільки так з мене може вийти справжній архітектор.

Я вважаю, що без цих років відбудови Севастополя, Ялти, Феодосії, Євпаторії, Інкерману я не зміг би стати справжнім архітектором. 1949-1953 роки були роками плідної будівельної, містобудівної, об'єктної архітектурної практики, матеріали якої стали основою для кандидатської дисертації за темою «Архітектура житлового будівництва в містах Причорномор'я України (на прикладах м. Севастополя)».

В 1953 році я вступив до творчої аспірантури Академії архітектури, а в 1958 році захистив дисертацію.

(Початок. Прод. на 5 стор.)

Українське житло: минуле чи майбутнє?

На архітектуру, як і на інші прояви людської творчості, мають вплив різні чинники.

По-перше, це глобальні умови та клімат. Слід враховувати етнографічні та культурні традиції населення, що виявляється у схильності до відомих, уподобаних форм, характерних для кожного народу розуміння краси, починаючи від найпримітивніших (початкових) прикрас до архітектури великих громадських будов, малярства, скульптури.

Важливі також соціальні чинники, що визначають не тільки розвиток техніки, а ще й те, що викликають ті чи інші взаємовідносини, ті чи інші мрії, відповідати яким мусить кожне суспільство.

Приклади українського традиційного житла, що збереглися, дають можливість нам уявити той час, коли вони були побудовані, той рівень життя та культури. Мине час, і про сьогодення будуть говорити замість нас архітектурні образи. Чи зможуть існуючі образи повністю розкрити наше життя?

Чи потрібне зараз механічне копіювання якихось конкретних рис традиційної архітектури, або потрібен гармонійний зв'язок зі стрімким розвитком будівельних матеріалів, зміною способу життя та ін., тоді як в кожний будинок входить комп'ютерна техніка, модернізація побутових засобів і все для економії часу та фізичних витрат? Чому ж вплив часу не відбивається на образах наших будов, не глобальних, а таких як житлові будинки? Адже зараз важко відрізнити образ житлового будинку 30-х, 50-х, 80-х років. В нашій архітектурній діяльності продовжують відігравати велику роль сили інерції: зберігаються стереотипні форми мислення, застійні явища, які перешкоджають розвитку

(Початок. Прод. на 5 стор.)

Архітектор і його епоха.

(Продовження. Поч. на 4 стор.)

- Валентині Івановичу, все Ваше подальше життя пов'язане з практичним проектуванням: 1963-1976 роки були шляхом від керівника сектора КиївЗНШЕПу до головного архітектора інституту, в 1976-1981 роках ви керували інститутом КиївНШП, в 1981-1987 роках були головним архітектором Києва, з 1987 року очолюєте кафедру Основ архітектури та архітектурного проектування КДТУБіА, з 1991 року працює сімейна творча майстерня ТАМ «В.Єжов». Які Ваші архітектурні роботи запам'яталися Вам найбільш, які є найбільш дорогими для Вас, як для автора?

- Шкодою, що не вдалося реалізувати проект реконструкції площі Лесі Українки, якому було віддано кілька років плідної праці. Подобається мікрорайон Троєщина, де вдало використано прийом суперграфіки в типовій забудові, робота ця була висунута на здобуття Шевченківської премії. Також подобається новий фунікулер. Будинок торгівлі на Львівській площі - проекти, які не старіють. З останніх проектів назву проект фінансово-ділового центру по вул. Артема і готельно-офісний комплекс по вул. Солом'янській.

- Будь ласка, розкажіть детальніше про свою творчу майстерню. Адже це рідкісний приклад «сімейної» династичної майстерні.

- Так, це дійсно сімейна майстерня, де поруч зі мною працюють моя дружина Євдокія Федорівна, сини Сергій Валентинович та Дмитро Валентинович. Онук Олексій зараз навчається на 2 курсі архітектурного факультету, так що архітектурна династія Єжових продовжується.

Назву основні проекти, якими займалася наша майстерня. Це готель по вул. Володимирській, торгово-діловий центр по вул. Шота Руставелі, реконструкція Музею історії Києва, реконструкція будинку Верховного Суду України, модернізація Будинку торгівлі на Львівській площі, житловий будинок по вул. Смірнова-Ласточкина, 96 та інші. Творчі пошуки архітектурних рішень, як бачите, не припиняються.

- Дякую за інтерв'ю і щиро бажаю Вам подальшої плідної творчої роботи на довгі роки, щастя і здоров'я.

Ю.Івашко,

асистент кафедри основ архітектури

Українське житло: минуле чи майбутнє?

(Продовження. Поч. на 4 стор.)

на новому рівні, незважаючи на те, що умови життя та будівельна технологія цілком змінилися.

Як і людину зустрічають за зовнішністю, так і наш будинок впливає на людину своїм магічним гостинним образом. Він повинен бути таким, щоб нам відверто хотілося зайти в нього та увібрати його позитивний енергетичний баланс.

Архітектору необхідно мати в своєму розпорядженні достатню свободу для художньої інтерпретації образу будинку, а глядачеві - простір для творчої уяви. Для цього фахівець повинен оволодіти всіма прийомами зі стародавньої архітектури, адже в ній закладені основні загальні закони краси

форм, а також задоволення умов побуту; вся українська архітектура, що належить історії, несе спокій та впевненість, чого не вистачає сьогоднішнім спорудам.

Як знайти форму чи образ, які відповідали б усім вимогам споживача, як виявити те, що йому подобається? Лише зібрання до купи кількох галузевих напрямків у науці дає можливість, хоча б оптимізовано знайти те, що потрібно. Однією з галузей є психологія чи психоаналіз поведінкових реакцій людини. На жаль, замало уваги надається цьому питанню, адже саме спираючись на психологію сприйняття форми, ми можемо будувати нове житло, не виключаючи використання рис стародавнього житла, які викликали позитивні емоції.

У квітні 1997 року в м.Трускавець проходив семінар фахівців з психології, точніше з проблем вирішення питань фізичного та емоційного стану людини та її зв'язку з суспільством. Як виняток було розглянуте і питання сприйняття форми та образу взагалі. Були представлені два протилежних один одному проекту індивідуальних житлових будинків та висунуті деякі питання, на які потрібно було відповісти стосовно сприйняття цих будинків. Опитувалися люди - фахівці в галузі психології, які поставилися до цього цілком професійно.

Перший варіант - це втілення в образ тільки плавних форм, здійснення перетікання простору, відсутність скатного даху, застосування багато скла.

Другий варіант цілком протилежний першому. Він складається з композиції загострених форм, які виконані за допомогою покрівель, а також використана велика кількість скла. До речі, другий варіант економічніший, ніж перший, враховуючи внутрішній простір.

Використовуючи такі поняття, як форма, колір, комфорт, простір, новизна, романтичність і асоціативність, були оцінені запропоновані проекти.

Виявилось, що серед 75 чоловік опитаних 86% вибрали для себе та своєї родини перший запропонований будинок і лише 14% - другий.

Цікаво те, що більшість людей висловила зацікавленість з точки зору психології сприйняття форми та запропонували надати більше поле вибору варіантів, схожих на перший, який виявився також і більш асоціативним. Але ті фахівці-психологи, що схильні до бізнесу по своїй суті, виявили бажання вибрати для відпочинку другий варіант, але тільки для відпочинку, а не для постійного життя в ньому.

Отже, здійснене соціологічне опитування, яке допоможе знайти рамки для проектування житла для сучасної людини.

Мета архітектора задовільняти побажання, які висловлюють замовники проектів, але при цьому здійснювати напрямки для створення сприятливого середовища, так щоб людина відчула це корисним для себе та свого емоційного стану. Адже в житті достатньо побічних чинників, які викликають негативні емоції, які з часом поглинають людину, і вона не має змоги позбутись їх. Прийшовши додому, необхідно відчувати притулок, який захищає від нервових стресів, знімає напругу, надає рівновагу емоційному стану - і все це завдяки кольору оточуючих поверхонь, їх різноманітності форм.

Наприкінці можна зробити висновок: те, що було гарно раніше, найчастіше не відповідає сучасним вимогам. Архітектор сьгодні повинен використовувати не тільки історію, а й різні галузі науки для постійного відновлення образу житлової архітектури.

Від усієї душі вітаємо !

За високу професійну майстерність, активну громадсько-пропагандистську діяльність Міжнародну премію ім. С.С.Гулака-Артемівського присуджено Заслуженому діячу науки України, доктору технічних наук, професору Всеволоду Євдокимовичу МИХАЙЛЕНКУ.

Диплом Лауреата цієї премії вручила на засіданні клубу поезії «Стихія» віце-президент Комітету з міжнародних премій, композитор Л.Й.Височинська.

Зустрінемося з нашою історією !

Понад п'ятдесят років живемо ми під мирним небом. Виросли, змужніли сини учасників Вітчизняної війни, мають вже і своїх дітей... А цій молоді, що не воювала, так необхідно розповідати про бойовий шлях наших військових, про гіркоту втрати друзів під час війни, про звірства німецько-фашистських загартників... І саме це роблять наші ветерани, коли приходять в Музей історії університету, щоб зустрітися з студентами.

В квітні і травні учасники бойових дій С.О.Слюсаренко, професор кафедри основ і фундаментів, та О.С.Тронін, директор підготовчих курсів університету, зустрічалися з студентами будівельного, сантехнічного і архітектурного факультету. 160 юнаків і дівчат побували на цих зустрічах в музеї, які організували доценти кафедри політичних наук А.І.Вороніна та В.П.Макогон і доцент кафедри філософських наук І.В.Чорноморденко.

В Музеї є спеціально обладнаний стендами, плакатами, фотознімками зал, присвячений Вітчизняній війні. Там можна побачити тодішніх студентів, викладачів, співробітників університету, що брали участь в Великій Вітчизняній війні. Так, наприклад, особливу увагу відвідувачів привертає фотографія Юрія Олександровича Ветрова, що понад 20 років був ректором нашого вузу. Ю.О.Ветров брав безпосередню участь як в героїчній обороні, так і у визволенні нашого міста.

Запам'яталася студентам факультету автоматизації будівельного виробництва зустріч з колишнім танкістом, полковником О.С.Троніним. Адже він об'єктивно, з великим тактом, спираючись на факти переконливо розкривав причини поразок Радянської Армії, які мали місце в перші дні і місяці війни з фашизмом. Олександр Сергійович обгрунтував, роблячи слушні висновки, причини, що призвели до перелому в ході військових дій і в кінцевому рахунку до Перемоги над фашистською Німеччиною та її сателітами. Отже, за думками, що висловила молодь, такі зустрічі сприяють становленню об'єктивного світогляду, розумінню героїчного подвигу українського народу у важкі, але переможні роки Великої Вітчизняної.

Хочеться поділитися з читачами ще одним відгуком, який залишив індивідуальний відвідувач Музею історії університету. Оглянувши експозицію, він

був здивований і написав в книзі відгуків: "И вот прекрасная встреча с самым прекрасными годами жизни студенческой. Дорогие сердцу лица преподавателей, здравствующих и ушедших в вечность!

Спасибо, что все это хранится в Музее. Вечная, добрая память ушедшим и долгих лет и крепкого здоровья ныне здравствующим. С искренним признанием, выпускник КИСИ, архитектурного факультета, 1975 года, Петр Несин".

Отже, дорогі відвідувачі, приходьте до нас в музей, зустрічайтесь з його історією!

С.Кроликowa,
директор Музею історії КДТУБА

Молоді - про військові будні.

20 травня 56 другокурсників будівельного факультету спеціальності МВС зустрілися в музеї університету з учасниками бойових дій під час Великої Вітчизняної, головою Ради ветеранів нашого вузу, професором Степаном Оксентійовичем Слюсаренком. Тема зустрічі присвячена була 52-й річниці Великої Вітчизняної війни.

З душевним теплом, по-батьківські зустрів Степан Оксентійович студентів і впродовж півтори години розповідав їм про військові будні, суворі сутички з ворогом, цікаві зустрічі з людьми під час війни, а також зумів провести паралель з сьогоденням. Зрозуміло, що його промова викликала в аудиторії чимало цікавих запитань, і, що було дуже приємно, отримала не менш цікаві відповіді Степана Оксентійовича. Враховуючи майбутній фах студентів, від щирого серця він побажав їм добре опанувати базові дисципліни, оволодіти комп'ютером і вчитися будувати відносини між людьми.

Від імені кафедри філософії і студентів Степану Оксентійовичу було вручено букет багряних квітів, а також подякували за змістовну доповідь, побажавши міцного здоров'я, творчої наснаги та довгих років життя.

І.Чорноморденко,
доцент кафедри філософії, канд.філос.наук.

Подальшої плідної роботи !

30 червня - ювілей професора кафедри міського будівництва Івана Дмитровича Родічкіна. Йому виповнилося - 70. Прочитавши цей матеріал, читач одразу зрозуміє, оцінить творчий здобуток вченого, якого давно знають в Україні, Росії, Прибалтиці, Західній Європі...

Професор Іван Дмитрович Родічкін народився 1927 року в Москві. Закінчив в 1944 році Московське художньо-педагогічне училище імені 1905 року. В тому ж році вступив в Московський шляховий інститут, який закінчив по спеціальності цивільної архітектури. Працюючи на виробництві, в 1954 році заочно закінчив Санкт-Петербурзьку лісотехнічну академію по спеціальності садово-паркового мистецтва, з відзнакою.

З 1954 по 1957 рік навчався в аспірантурі Академії Архітектури УРСР в Києві. З 1958 року працював молодшим, потім старшим науковим співро-

бітником в Київському науково-дослідному і проектному інституті містобудівництва. В 1959 році захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата архітектури. Член Спілки Архітекторів СРСР з 1960 року.

З 1966 року Іван Дмитрович став доцентом кафедри міського будівництва, по конкурсу. Доктор архітектури з 1980 року. Професор Київського державного технічного університету будівництва і архітектури з 1982 року.

З 1993 року він - дійсний член Української Академії Архітектури, а наступного року - дійсний член Міжнародного комітету пам'яток і міст «ІСОМОС» при ЮНЕСКО.

З 1982 по 1996 рік Іван Дмитрович входив в склад докторської ради з архітектури і містобудівництва при Санкт-Петербурзькому університеті архітектури і містобудівництва.

Нині професор Родічкін є членом докторської ради з архітектури та докторської технічної ради з містобудівництва при Київському державному технічному університеті будівництва і архітектури.

Київ, Санкт-Петербург, Москва, Вільнюс, Рига, Таллін, Львів, Ташкент, Єреван, Тбілісі, Берлін, Дрезден, Варшава, Прага, Софія, Варна і багато інших міст, де І.Д.Родічкін брав участь в профільних наукових конгресах, симпозіумах і конференціях.

Ось, наприклад, лише кілька основних проектних розробок, відзна-

чених першими, другими преміями: Конкурсний проект Дніпровського гідропарка в Києві, 1961 р., 1-ша премія Держбуду і Спілки Архітекторів України. В співавторстві.; Конкурсний проект детального планування, забудови і благоустрою Броварського експериментально-показового житлового району в Києві. 1960-1963 р.р. 1-ша премія Держбуду і Спілки Архітекторів України. У співавторстві.; Проект Карпатського національного природного парку. 1972-1974 р.р. Диплом II ступеня Спілки Архітекторів України. У співавторстві.; Проект відновлення скульптурно-паркового ансамблю Новий Кучук-Кой в Криму. 1991 рік. Керівник і ведучий автор.

Професор Родічкін опублікував 12 монографій і довідників, понад 200 наукових статей вийшло вітчизняним і зарубіжним друком.

Наукові і творчі пошуки професора не припиняються... Бажаємо Вам, шановний Іване Дмитровичу і подальшої плідної роботи на довгі роки, міцного здоров'я, щастя, наснаги !

**Колеги, студенти,
співробітники**

«Нове Покоління-97»

18 травня в актовому залі нашого університету відбулося свято, свято музики, сміху й доброго настрою - I Міжвузівський фестиваль творчої молоді «Нове Покоління-97».

Приємно було, що у всьому відчувався справжній професіоналізм фестивального концерту: чудово виставлені звук і світло, динамічна режисюра, чудові ведучі Л.Волков та І.Сказіна. Виступи студентських самодіяльних колективів та виконавців абсолютно не поступалися номерам, що представляли професіонали, яких запросили для підтримки концертної програми. В результаті - надзвичайно добра атмосфера в залі і бажання нових зустрічей такого рівня.

Організували це свято студентські клуби чотирьох вузів: КДТУБА, Київського Національного Університету ім. Т.Г.Шевченка, Українського Державного Університету Харчових Технологій та Міжнародного Соломонова Університету. Режисерська підтримка була надана Київським Державним Інститутом Культури. Продюсером фестивалю виступила фірма «Укрзовнішком Сервіс». Спонсорство надали КРУ «Приватбанк», СК «Полемін», фірма «Mary Kau» та туристична фірма з Болгарії «Компакт».

Чудова ідея - проводити великі творчі зустрічі між вузами ! І щоб це були не лише виступи самодіяльних колективів, а ЗМАГАННЯ! Одним з авторів цієї ідеї є автор матеріалу.

В фестивалі взяли участь колективи нашого університету будівництва і архітектури, КНУ ім. Т.Г.Шевченка, УДУХТ, Соломонова університету і команда міста Чернігова /збірна команда інститутів економіки та педінституту/. В програмі дня було 2 конкурси: студентських театрів естрадної мініатюри /переміг колектив КНУ ім. Т.Г.Шевченка, керівник - народна артистка України В.І.Городова/ і танцювальний /перше місце виборов танцювальний колектив «ALARM EXIT» з нашого КДТУБА, керівник - К.Ходирева/.

В концерті, окрім конкурсної програми виступили як молоді таланти, так і професійні співаки і групи: А.Шаласєв, Т.Пінчук, Альза Кармі, Ірина Сказіна, групи «Чорний лотос», «Такі справи», «Аква Віта», «Формула Води».

Хотілося б, щоб такі зустрічі стали доброю традицією спілкування молоді вузів столиці України, святом молодих талантів.

СПОРТ ЖИВЕ У НАШОМУ ВУЗІ

Не так часто в стінах КДТУБА проходять організовані спортивні змагання, у яких кожен зі студентів може взяти участь. Нещодавно така можливість у них з'явилася. 14-15 травня в спорткомплексі КДТУБА пройшов баскетбольний турнір серед молодіжних команд Залізничного району. Студенти КДТУБА також створили свою команду і взяли участь у цьому турнірі. І не без успіху. Але про все згодом.

З недавніх часів у Залізничному районі існує громадська організація: молодіжний клуб «Нове покоління». Цей клуб займається проблемами молоді і прагне згуртувати її до конкретних справ. Працюючи у кількох напрямках, одним з яких і є спортивний, клуб вирішив організувати баскетбольний турнір і залучити до його проведення молоді.

Можливо цей баскетбол так ніколи і не прийшов би до КДТУБА, якби керівником спортивного напрямку цього клубу не був студент нашого університету Станіслав Москалевський. Саме він і вирішив використати наш спорткомплекс, який є непоганою базою для проведення подібних змагань.

Багато молоді відгукнулося на ідею баскетбольного турніру: такі заходи, виявляється, дуже популярні серед молодих людей. Звісно, удовольнити усіх було неможливо. Довелося відбирати кращих. Не обійшлося і без проблем. Особливо на стадії організації. По-перше, треба було чітко визначити час проведення турніру, адже спортивний зал міг бути зайнятим. По-друге, слід було підібрати спортивну форму, оскільки команда «Нового покоління» теж вирішила виступити на змаганнях. Звичайно, виникали і матеріальні проблеми. Але знайшлися люди, які підтримали ініціативу Станіслава Москалевського. Це, окрім працівників спорткомплексу КДТУБА, представники райдержадміністрації, а також голова спорткомітету Залізничного району В.Бондаренко. Отже, турнір відбувся.

В ньому брали участь 4 команди. Це збірна студентів КДТУБА, збірна юніорів Залізничного району, збірна будівельного СПТУ, а також збірна команда клубу «Нове покоління». Матчі проходили за усіма правилами європейського баскетболу: два періоди по двадцять хвилин кожний, за п'ять отриманих голів гравець вилучався з майданчика, ігри судилися двома арбітрами, велись навіть протоколи. Турнір мав проходити за такою схемою: у перший день, 14 травня, команди грали між собою стикові матчі.

Переможці, наступного дня, зустрілися у фіналі, переможені - у матчі за третє місце.

Після урочистого представлення команд, розпочалася перша гра, у якій збірна КДТУБА зустрілася із командою юніорів «Школярі» - ось як домовилися називати хлопців цієї збірної усі глядачі. І справді, у першій половині матчу перевага студентів була відчутною. Поступаючись у зрості, фізичних кондиціях, юніори програвали боротьбу під щитами, а на майданчику виглядали справжнісінькими школярами. Як наслідок, перший період закінчився з розгромним рахунком 31:4 на користь студентів.

На знімку: збірна університету КДТУБА.

Фото Т.Шпунтенка

Команду юніорів очолював тренер ДСШ № 5 Залізничного району Володимир Рихлюк. Невідомо, що він сказав своїм підопічним у перерві, але у другій двадцятихвилинці ситуація різко змінилася. Налагодивши насамперед кидки та підбори, юніори вирівняли гру. Вони навіть виграли другий період: 21:22. Але зламати хід усього матчу їм не вдалось. 52:26 на користь збірної КДТУБА.

Команда клубу «Нове покоління» не без підстав сподівалася на перемогу у турнірі. Ще 6 пак, вона ж є організатором. Однак не все так сталося, як гадалось. Її суперник, збірна команда будівельного СПТУ виявилася надто міцним горішком. Довгий час боротьба йшла на рівних: 7:7, 10:10. А потім щось сталося. Все частіше гравці клубу почали помилятися у кидках з середньої відстані. Рахунок почав поступово зростати на користь команди

будтехнікуму. Перший період для хлопців з «Нового покоління» закінчився невтішно: 13:22.

Нічого не змінилося і у другому періоді. Невдалі завершальні кидки зводили напівцець усі атакуючі зусилля гравців клубу. Іноді здавалося, що їм просто не вистачає везіння. А в окремий проміжок часу збірна СПТУ відірвалася на 20 очків. Лише під завісу вдалося скоротити відрив. Але не набагато. Результат матчу - 33:45 на користь СПТУ.

Отже наступного дня, 15-го травня, мав відбутись фінал між збірними КДТУБА і СПТУ. А спочатку команда юніорів та збірна клубу мали з'ясувати між собою стосунки у матчі за 3-є місце. Напередодні тренер юніорів сказав, що у другій зустрічі його команда все ж таки намагатиметься здобути перемогу. Як виявилось під час гри: претензії були безспідставними. У напруженій боротьбі, продемонструвавши непогані бійцівські якості юніори виграли третє місце з рахунком 49:50. Однак основну увагу, звичайно, було прикуто до фіналу.

Гравці КДТУБА, схоже, із самого початку були налаштовані на загальну перемогу. Вигравши перший матч, вони тим більше не бажали поступатися у фіналі. Збірна СПТУ, яка у стиковій зустрічі переграла не таку вже й слабку команду «Нового покоління», нічого не змогла протиставити своєму супернику. Збірна КДТУБА, переважаючи опонентів за усіма компонентами гри, не залишила їм жодного шансу. Фінал - за збіркою командою КДТУБА 60:25. А головний приз турніру - фарфорову вазу, тримають у руках студенти нашого ВУЗу. Ось імена переможців: *Віктор Царенко, Олег Мороз, Іван Мойсейкін, Олег Раса, Олександр Рачковський - усі III та IV курси МБМБГУ; Вадим Крикун (капітан), Костянтин Щелепов, Тимофій Шпунтенко ЛЦББ; Володимир Макарьський, Вячеслав Ткаченко, Анатолій Удод /АБВ/.*

А тим, кому не довелося зіграти у фіналі, мабуть, не варто засмучуватись. Від проведення таких турнірів виграють усі. Сподіватимемося, що організація подібних змагань стане традиційною у нашому університеті.

Денніс Попович,

Прес-служба клубу «Нове покоління»

Засновник - Київський державний технічний університет будівництва і архітектури
"А+Б" Свідоцтво про реєстрацію: К1, №137 від 20.12.1995 р.

А+Б
Редактор - Ірина Геращенко
Адреса редакції: 252180, м.Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31,
кімн.346, тел. 241-55-35

Газета зверстана на комп'ютерному видавничому комплексі університету.
Комп'ютерна верстка М.В.Коханович і О.В.Горбатовецька
Обсяг і полоса формату 1 друкований аркуш, тираж 200 примірників. Замовлення №37.